

תת"ע 5228/09/15 - סילאוי מואנס נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

תת"ע 5228-09-15 מדינת ישראל נ' סילאוי מואנס
תיק חיצוני: 90504627911

בפני כבוד השופטת אסתר טפטה-גרדי
מבקש סילאוי מואנס
באמצעות עו"ד דאהר דאהר
נגד
משיבה מדינת ישראל

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהעדר המבקש.

לאחר עיון בבקשה ובתיק בית המשפט, אין בידי להיעתר לבקשה.

השתלשלות העניינים:

א. בהתאם לדוח הזמנה לדין וכתב אישום, ביום 3.5.15, נהג המבקש במהירות מופרזת, 142 קמ"ש, במקום בו המהירות המותרת היא 90 קמ"ש, עבירה אשר צולמה במצלמה א-3.

הדין נקבע ליום 16.11.15.

משלא התייצב הנאשם לדיון, וצורף אישור מסירה, לפיו, דבר הדואר "לא נדרש" על ידו, נדון הנאשם על ידי כב' השופט א' קאופמן לפסילה בת חודש, פסילה על תנאי לחודשיים, למשך שנתיים וקנס בסך 1,000 ₪.

ב. ביום 21.12.15 הגיש סנגורו של הנאשם בקשה לביטול פסק דין, בה נטען כי המבקש לא קיבל זימון ועל כן לא התייצב למשפט בעניינו.

ג. ביום 21.12.15 קבע כב' השופט א' קאופמן דיון בבקשה, תוך שצוין כי על המבקש להפקיד את רישונו במזכירות בית המשפט.

ג. ביום 27.12.15, משלא התייצב המבקש לדיון שנקבע, הותיר בית המשפט את פסק הדין על כנו.

ד. ביום 11.1.16 הגיש ב"כ הנאשם בקשה לביטול החלטה, במסגרתה נטען כי הטיפול בתיק הועבר, ביום 26.12.15, לעו"ד סלים אבו חרפה, אשר עקב דיון בבית המשפט המחוזי, אחר לדיון, ונודע לו כי בית המשפט דחה את הבקשה.

ה. בהחלטתו, מיום 11.1.16, ציין השופט קאופמן כי לא יוכל להיעתר לבקשה כפי שהיא ותהיה כיצד טוען הסנגור כי הנאשם לא ידע על הדיון, כאשר הוא טוען כי הוא העביר את הטיפול בתיק לעו"ד אחר. עוד צוין כי הבקשה תישקל ככל שתוגש בצירוף תצהיר מלא וכי על הנאשם להפקיד רישיונו, משלא הפקידו עד אותו היום.

ו. ביום 17.1.16 הוגשה בקשה דומה וניתנה החלטה נוספת על ידי השופט קאופמן המציינת כי החלטה בבקשה זהה ניתנה ביום 11.1.16.

ז. כעת, ביום 16.8.18, לאחר למעלה משנתיים, מגיש סנגורו של הנאשם בקשה נוספת לביטול גזר הדין. בבקשה צוין כי החלטותיו של כב' השופט קאופמן בעניין בקשתו של הסנגור לביטול פסק הדין, לא נשלחו למבקש או לב"כ, נצפו במערכת "נט המשפט", וכי לב"כ הנאשם אין מערכת "נט המשפט".

הכרעה

סעיף 240 לחוק סדר הדין הפלילי מאפשר לדון אדם בהיעדר וקובע חזקה כי אם הוזמן ולא התייצב בבית המשפט יראוהו כמודה בכל העובדות שנטענו, וכי בית המשפט רשאי לדונו בהיעדר. ונביא בקצרה את נוסח הסעיף.

"240. (א) בעבירות לפי פקודת התעבורה, או לפי פקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], תש"ל-1970, שלא גרמו לתאונת דרכים שבה נחבל אדם חבלה של ממש, בעבירות שנקבעו כעבירות קנס או בעבירות לפי חיקוק אחר ששר המשפטים, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת קבע, יחולו סדרי דין אלה:

.....

(א) נאשם שהוזמן ולא התייצב בבית המשפט בתחילת המשפט או בהמשכו, יראוהו כמודה בכל העובדות שנטענו בכתב האישום, זולת אם התייצב סניגור מטעמו;
(א) בית המשפט רשאי לדון נאשם לפי הוראות פסקה (2), שלא בפניו, אם הוא סבור שלא יהיה בשפיטתו על דרך זו משום עיוות דין לנאשם ובלבד שלא יטיל עליו עונש מאסר.....
(ב) על פסק דין מרשיע שניתן לפי סעיף קטן (א), יחולו הוראות סעיף 130(ח) ו-(ט).
נמצאו למדים כי בכל מקרה שנאשם הוזמן ולא הופיע לבית המשפט, הרי ניתן לדונו בהיעדר. אולם בית משפט רשאי לבטל את פסק הדין שניתן בהיעדר (את הכרעת הדין או את גזר הדין, או את שניהם).

אמות המידה המנחות את ביהמ"ש בבואו להחליט בבקשה לביטול פסק דין קבועות בס' 130(ח).

(ח) נגזר דינו של הנאשם בחטא או בעוון שלא בפניו, רשאי בית המשפט, על פי בקשת הנידון, לבטל את הדיון לרבות את הכרעת הדין וגזר הדין אם ניתנו בהעדרו, אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין; בקשה לפי סעיף קטן זה תוגש תוך שלושים ימים מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין אולם רשאי בית המשפט לדון בבקשה שהוגשה לאחר מועד זה אם הבקשה הוגשה בהסכמת התובע.

הסעיף קובע שני טעמים המצדיקים ביטול פסק דין:

א. קיום סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש במשפטו.

ב. גרימת עיוות דין למבקש כתוצאה מאי ביטול פסק הדין.

התנאים אינם מצטברים. מכאן שאם עלול להיגרם למבקש עיוות דין עקב נעילת שערי ביהמ"ש בפניו, ביהמ"ש יעתר לבקשתו לביטול פסה"ד, גם אם אי התייצבותו נבעה מרשלנות בלבד. אולם אם אין קיים חשש כאמור נדרשת סיבה מוצדקת להיעדרות, ואם אין בידי המבקש סיבה כאמור ידחה ביהמ"ש את בקשתו.

בבואו להכריע בבקשה, על ביהמ"ש לשקול מגוון רחב של שיקולים, ביניהם, חומרת העבירה, הזמן שעבר מאז נשפט, הבעיות הטכניות שמעורר הביטול, האינטרס הציבורי שביעילות הדיון לעומת אינטרס הנאשם, ועוד.

בעניין **רע"פ 9142/01 סוראיה איטליא נ' מדינת ישראל**, ציין בית המשפט כי תכליתו של סעיף 240 לחוק סדר הדין הפלילי היא יעול ההליך הפלילי בעבירות קלות. ניתנת במסגרתו אפשרות לנאשם, אם הוא בוחר בכך, שלא להיות נוכח בעת הדיון כך שזה יתנהל בהיעדרו. הדין קובע שבמקרה כזה יראוהו כמודה בכל העובדות אשר בכתב-האישום, משמע: על הנאשם לדעת שאי-התייצבות כמוה כהודאה.

ומן הכלל אל הפרט

פסק הדין בתיק זה ניתן, כאמור, ביום 16.11.15.

בעקבות בקשת הסנגור לביטול פסק הדין קבע בית המשפט דיון בבקשה, אך ב"כ הנאשם לא התייצב לדיון ובית המשפט הורה כי פסק הדין יוותר על כנו. נוכח בקשה נוספת של הסנגור, לפיה, התיק הועבר לטיפולו של עו"ד אבו-חרפה, אשר אחר לדיון עקב דיון בבית המשפט המחוזי, קבע השופט קאופמן כי הבקשה תישקל ככל שתוגש בליווי תצהיר. כן צוין כי על המבקש להפקיד רישיונו באופן מיידי.

המבקש לא פעל בהתאם להחלטת בית המשפט, לא הגיש בקשה נוספת כנדרש, ולא הפקיד רישיונו עד היום.

רק כעת, לאחר שחלפו למעלה משנתיים, מוגשת, בשלישית, בקשה זו. יצוין כי עד היום לא הופקד הרישיון.

איני מוצאת מקום, בנסיבות האמורות, בחלוף זמן כה ניכר, כשהנאשם עושה דין לעצמו, אינו מפקיד רישיונו, כנדרש על פי דין, ואינו פועל על פי החלטת בית המשפט, להיעתר לבקשה.

יובהר כי גם לגופו של עניין יש מקום לדחות את הבקשה. אפנה בעניין זה לתת"ע **4690-06-11 מדינת ישראל נ' זינגר** (21.3.12), שם הוגשה בקשה לביטול פסק דין בטענה כי הסנגור סבר כי הדיון נדחה למועד אחר, ובית המשפט עמד על כך כי **בלבול, שגיאה בתאריך הדיון ואף שגיאה ברישומו של סניגור**, לא הוכרו ע"י ביהמ"ש העליון כעילה לביטול פסק דין שניתן בהעדר (רע"פ **3490/09 אברהם גל נ' מדינת ישראל**).

על הסנגור היה להגיש בקשה לדחיית מועד הדיון מבעוד מועד. יוער כי לבית המשפט לא הועבר כלל יפוי כח מטעם עו"ד אחר, מלבד סנגורו של המבקש, המיצגו בבקשה זו.

טענותיו של הסגור כי אין ברשותו מערכת "נט המשפט" דינן להידחות.

ראשית, כעולה מהמערכת ההחלטות נצפו על ידי סגורו של הנאשם. שנית, על ב"כ הנאשם לעקוב אחר התנהלות ההליכים התלויים ועומדים נגד הנאשם, ומשלא עשה כן, אין לו להלין אלא על עצמו.

עיוות דין

לא מצאתי כי למבקש נגרם עיוות דין.

על הטעמים והראיות שיש על הטוען לעיוות דין, להציג בפני בית המשפט, עמד בית המשפט ברע"פ 8472/17, רע"פ 8478/17 ורע"פ 8479/17 מדינת ישראל נ' סאלם ואח' (להלן - עניין סאלם):

"על כל הטוען לקיומה של עילה זו, במסגרת בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, להציג טעמים של ממש לביסוס טענתו, טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה". (הדגשה שלי - א.ט.ג.).

במקרה דנן, לא הוצגו בפני מסמכים וראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה, כך שגם על פי החלופה השנייה, העשויה להצדיק ביטול פסק דין - חשש לעיוות דין - לא מצאתי לנכון לקבל את הבקשה.

באשר לעונש, גם כאן אין חשש לעיוות דין - המבקש הורשע בגין נהיגה במהירות מופרזת.

בגין עבירה זו נדון לפסילה בת חודש, פסילה מותנית לחודשיים, למשך שנתיים וקנס בסך 1,000 ₪. בנסיבות העניין, מצאתי את הענישה מידתית וסבירה.

לסיכום, נוכח האמור לעיל, הבקשה נדחית.

המזכירות תעביר העתק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"ה אלול תשע"ח, 05 ספטמבר 2018, בהעדר הצדדים.